CROMISTERNES 75 ÅRS JUBILÆUMSUDSTILLING

FERNISERING DEN 8. APRIL 2017, KL. 14 - 16
UDSTILLINGSPERIODE 8. april - 6. maj 2017

UDSTILLINGEN ÅBNES AF TOMAS LAGERMAND LUNDME
Forfatter, dramatiker, manuskriptforfatter, billedkunstner og skribent.
Formand for Statens Kunstfonds Legatudvalg for litteratur 2016 - 2019

VIND KUNST PÅ FERNISERINGSDAGEN
Udover den sædvanlige lodtrækning, blandt støttemedlemmer, vil der på ferniseringsdagen
være ekstra lodtrækninger, blandt alle fremmødte, om kunstværker af Cromisternes kunstnere

PERFORMANCE PÅ FERNISERINGSDAGEN
V/ Morten Nyhus

KUNSTNERISKE GODBIDDER PÅ BURGERHJØRNET

Sideløbende med jubilæumsudstillingen
i PAKHUSgalleriet, præsenterer Cromisterne en
satellitudstilling – en anderledes form for
kunstophængning på BURGERHJØRNET.

Burgerhjørnet
Smidsholmvej 2,
4560 Vig

www.burgerhjoernet.dk

BLIV STØTTEMEDLEM AF CROMISTERNE

Det koster kr. 150,00 om året at være støttemedlem. Du får tilsendt
invitation og nogle år desuden en lille kunstgave. Samtidig deltager
du ved den årlige fernisering i lodtrækningen om køb af kunst
(1. præmie kr. 2.500 & 2. præmie kr. 2.000). Ved køb af kunst på
udstillingen gives 10% rabat.

**Cromisterne vil gerne sige et stort varmt TAK
til alle støttemedlemmer!**

PRÆSENTATION AF TEMAOPHÆNGNING SAMT KONCERT MED PAUL BANKS

LØRDAG D. 22. APRIL KL 15-17

Cromisternes store væg med temaet "Relationer" præsenteres
af Anne Skamstrup Heiberg og Eva Carstensen.
Arrangementet afsluttes med en koncert med Paul Banks.

PAUL BANKS er kendt og afholdt som virtuos, stilskabende
guitarist med sin egen lyd i grænselandet mellem blues,
folk og jazz.

Koncerten er arrangeret i et samarbejde mellem
Cromisterne og PAKHUSgalleriet.
Der vil være salg af div. drikkevarer.
Entré: gratis

Alle er velkomne!

TAK TIL FONDE OG BIDRAGSYDERE SOM HAR VÆRET MED TIL AT GØRE UDGIVELSEN AF DENNE AVIS MULIG

Poul Johansen Fonden af 1992
Kultur- og folkeoplysningsudvalgets kulturpulje, Odsherred Kommune
Billedhuggeren, Professor Gottfred Eickhoff og hustru, Maleren Gerda Eickhoffs Fond
Claus Bjørn Petersen, søn af Ingemann Bjørn Petersen, medstifter af Cromisterne
Christian Mikkelsen, Fotograf MIK
Lene Sørensen Rose, Grafisk Designer

Avisredaktion:
Charlotte Bøgh, Anne Skamstrup Heiberg,
Johanne Helga Heiberg Johansen
Grafisk design:
Lene Sørensen Rose, www.roseogrose.dk

EN SÆRLIG TAK TIL ODSHERRED KOMMUNE OG POUL JOHANSEN FONDEN,
DER I ÅR, SOM SÅ MANGE ÅR FØR, HAR STØTTET CROMISTERNE

PAKHUSgalleriet

Vesterbro Torv 4
4500 Nykøbing Sjælland
TLF. 59 66 50 50
www.odsbib.dk

Man - tors 12 - 16
Fre - lør 11 - 15
Søndag lukket
Alle påskedage åbent 11 - 15

KONTAKT CROMISTERNE
Tlf. 25 17 62 63
Email: mail@cromisterne.dk
www.cromisterne.dk

PAKHUSgalleriet

CROMISTEN

75

CROMISTERNE 1942 – 2017

75 års jubilæumsudstilling

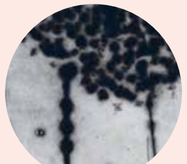

Stiftelsesfest, invitation

Cromisterne nyder friluftslivet sommeren 1943. *Ukendt fotograf*

Cromisternes fælles atelier, 1942. *Ukendt fotograf*

Ukendt fotograf

De første Cromister

Bjørn Petersen, Kai Schibsbye Christian Petersen, Poul Rasmussen og Oswald Andersen

Begyndelsen

I farvehandler Johansens gård, tidligere Handelstrykkeriets lokaler, er 5 begejstrede unge mænd samlet. Rummet lugter gemytligt af piberøg men også forførende skarpt af mastik-fernis og fransk terpentin. Der er koldt i fællesatelieret , så de har klædt sig varmt på, i tykke jakker, uldne huer og halstørklæder. Det er sidst i oktober, men endnu for tidligt at bruge penge på opvarmning. Mere vigtigt er det at kunne købe de dyre farver, som en af de unge malere netop har brugt hele 40 kroner på hos Johansen. Dertil kommer ordentlige pensler og kostbart pommersk hørlærred, noget rart at ryge på og til kalas i atelieret. De unge malere drikker kaffe som fru Johansen har brygget til dem, og lidt snaps. Efterhånden får de varmen, især fordi de snakker om maleriet, som de brænder for. Som musketererne i Dumas roman, sværger de at stå sammen, deres ed gælder at hjælpe hinanden med at udvikle deres kunst. Entusiasmen kommer til udtryk i en erklæring om også at udbringe kendskab til kunst for offentligheden i Nykøbing.

At være en kunstnersammenslutning

På bordet flankeret af kaffekopper og askebægre, ligger en af malernes paletter. Den smukke cromgule oliefarve fanger en af de unge maleres opmærksomhed, en lysende gentagelse af efterårets gulhed uden for vinduet; Vi hedder Cromisterne, for farve på græsk, croma, for cromfarver på paletten, jeg kan lide cromgul og jeg bruger også cromoxydhydrat, den grønne farve er helt fantastisk, siger han ivrigt og det er de andre unge malere enige i. Med maner skal det fejres, en stiftelsesfest bliver arrangeret.

Den 28. oktober 1942 er Cromisterne til i verden. De skåler i snaps. "Nykøbings unge malere forbereder en udstilling", står der i avisen og foråret 1943 udstiller Cromisterne hos snedkermester Adolf Nilsen, meget succesfuldt og livsbekræftende, i butikken som til dagligt udstiller ligkister. De lokale kunstskribenter er begejstrede, og fra nu af er Cromisterne godt stof i de lokale aviser, som på den tid seriøst anmelder kunst.

Helt i tidens ånd nyder de første Cromister friluftslivet i Odsherred med teltlejr, sommeren byder på godt vejr. Men det er ikke ren afslapning, for selv om de spankulerer nøgne rundt i varmen, er det i de landskabsmotiver, de arbejder på.
Der bliver malet og analyseret, seriøst talt teknik, om tørringsevne på de medbragte oliefarver. Cromgul kontra cadmium, eller den svære krepserhvid så indiskutabel smuk i forhold til titan-hvid og zink-hvid, men med en evig klæben på grund af bly indholdet. Den slags snakker de længe om, mens de rører i gryderne på primus og over lejrbål.

I den lyse sommernat ser de ud over landskabet, taler om linjer der mødes, verbalt blander de på skift farver for hinanden, hvilke pigmenter der bedst rammer farven på skyggerne under buskene eller farven i den klare junihimmel.
De beskriver lyset, som også i Odsherred har ry af at være særligt.

Hvad der senere skete

Som tiden går tager billedanalysen en ny retning, der bliver talt mindre om perspektiv og mere om komposition. Der bliver eksperimenteret med nonfiguration, surrealisme og symbolisme, for helt fra starten er undersøgelser og nysgerrighed på udtryksmuligheder en vigtig drivkraft for Cromisterne. Både dengang og nu, i valg af medie såvel som stilart. Nye medlemmer kommer til og udstillende gæster er med til at gøre udstillingerne endnu mere interessante.

Fra 1952 til 1977 udstiller Cromisterne i Nykøbings badmintonhal, hvor savsmuld på gulvet reflekterer lyset på smukkeste vis.

Cromisternes fælles atelier, 1942. *Ukendt fotograf*

Cromisternes fælles atelier, 1942. *Ukendt fotograf*

CROMISTERNE 1962
Fra venstre mod højre: Jens Karkov, Ingemann Bjørn Petersen, Hans Sørensen, Kai Schibsbye, Gun Baagøe, Poul Hansen og Jens Buch, 1962. *Foto: Erik Mikkelsen*

På den tid havde kunst en misundelsesværdig betydning, set med en nutidig kunstners øjne. Cromisternes udstillinger var noget man så og talte om og især havde en mening om. Interessen var stor, det fremgår af de anmeldelser, læserbreve og artikler, som udstillingerne affødte i de år.

I 1977 er Cromisterne de allerførste kunstnere som udstiller i Pakhuset, kan man læse i de gamle avisudklip. Og i 1978 er Cromisterne med til indvielsen af Pakhuset som udstillingssted, hvor de får mulighed for at invitere den nystartede Stokrosebanden til at deltage på åbningsudstillingen.

Vi udstiller fortsat årligt i Pakhuset Nykøbing Sj. i det tidlige forår.
Vi eksperimenterer videre, og selv om kunst i dag har en mindre plads i det store vilde medielandskab, vil vi stadig gerne formidle mangfoldig billedkunst til publikum, som de allerførste Cromister for 75 år siden ønskede.
Rigtig god fornøjelse.

Cromist, maler og grafiker,
Anne Skamstrup Heiberg

Badmintonhallen 1952. *Ukendt fotograf*

I Badmintonhallen har kunstnerne en snak om landskabsmaleriet, 1962. *Foto: Erik Mikkelsen*

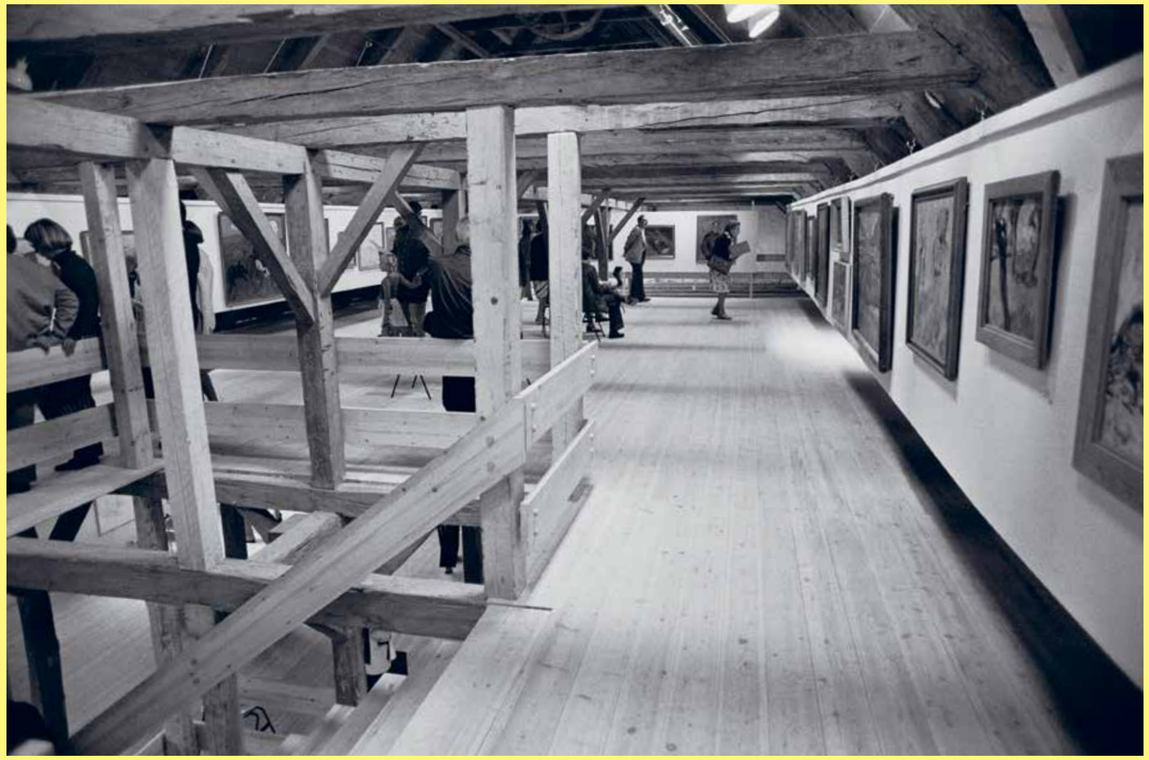

I 1977 er Cromisterne de første der udstiller i Pakhuset. *Foto: Erik Mikkelsen*

Cromisterne 2017

CROMISTERNE 2017
Fra venstre mod højre, stående: Finn Lerkenfeld, Marit Beckmann, Charlotte Bøgh, Eva Carstensen, Lis Bruun-Rasmussen. Fra venstre mod højre, siddende: Jan Christensen, Charlotte Nielsen, Leif Hallström, Johanne Helga Heiberg Johansen, Jørgen S. Sørensen, Lars Holbroe. Fraværende: Anne Skamstrup Heiberg, Morten Nyhus, Tove Hummel, Birte Ohsten. *Foto: Henning Skov Hansen 2016*

Marit Beckmann

Marit Beckmann
Skovbakken 28
4500 Nykøbing Sjælland
T: 22 89 09 27
beckmann707@hotmail.com

Jeg er omgivet af ting. Kopper, kar, skåle, skeer, sukkerknalder, teskeer, gafler, borde, stole, duge, glas, lys, blomster og kander. En genkendelig og intim verden som også bærer evigheden i sig. Jeg er forelsket i verden. Jeg kan ikke få nok af den. Farver, former, lys, bevægelser, skygger, ting som står stille og ting som bevæger sig. Alle overfladerne. Blanke, våde, tørre, skarpe, glatte og glitrende.

Det er fascinerende at leve i den fysiske verden. De ting vi er omgivet af, er nødvendige for vores liv. Vi har skabt dem, formet dem, lavet dem. Men har de også sit eget liv? Det tror jeg de har. Tingene snakker til mig. De gør sig til, de forsvinder, de dukker op igen og de går i stykker. Bare det at skulle vælge en ske til morgenmaden. Skal det være den af sølv, den med det tykke håndtag, den som næsten skærer i håndfladen eller den som føles rund og er næsten vægtløs?

Dette er min motivverden og den er uendelig. Jeg er forelsket i verden.

Marit Beckmann 2016

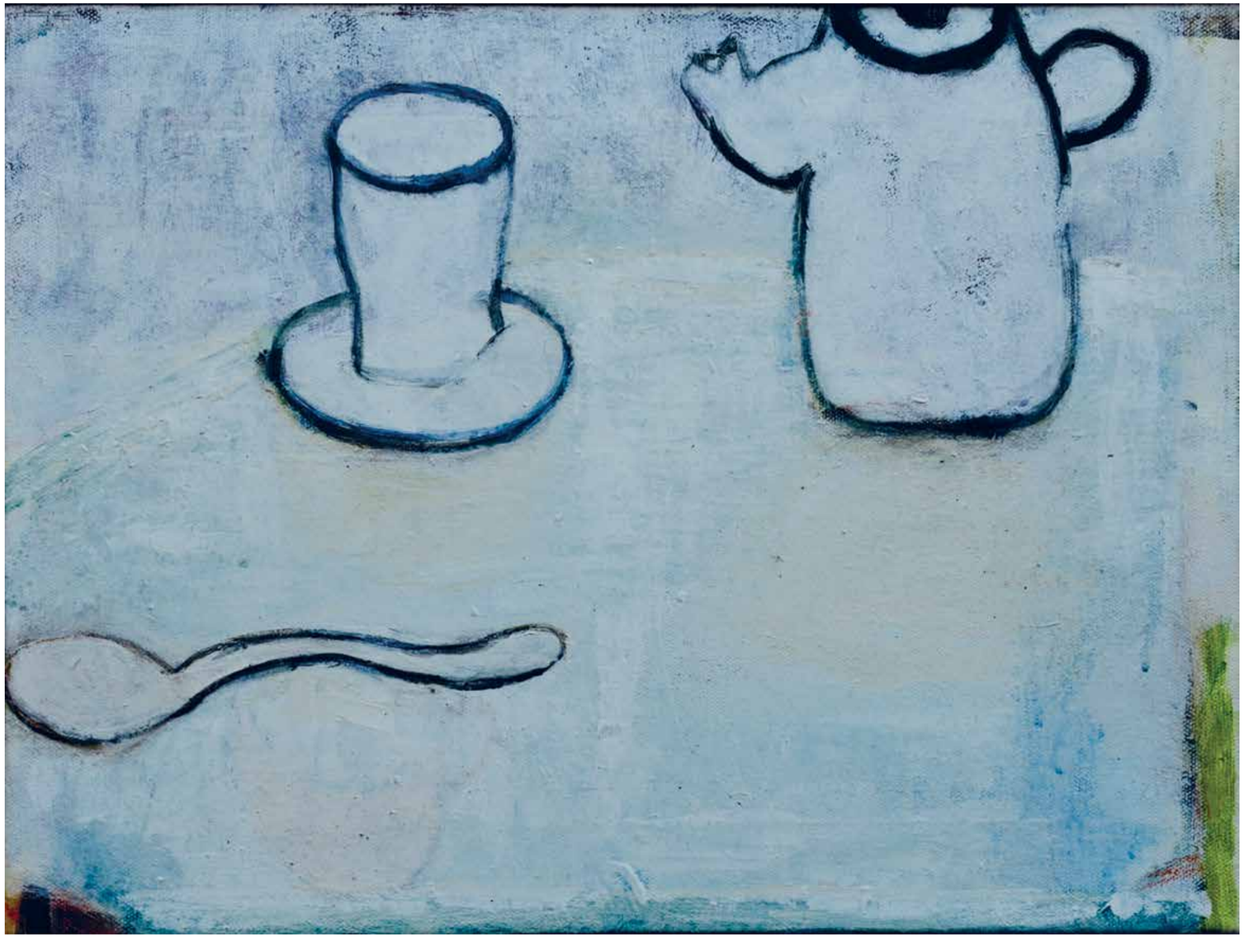

Lis Bruun-Rasmussen

Lis Bruun-Rasmussen
Algade 58
4500 Nykøbing Sjælland
T: 30 68 89 73
lisbruun@yahoo.dk

Den sorte blyant

Papiret er skåret til

Trækassen med pastelkridt

Og koppen med linolie

Cohen høres fra stuen

London 2008

Mit syv år gamle foto

Nu et lille portræt

Vasen og krukkerne

Måske frugt som motiv

Gentagelsen

Der var muslingeskallerne

Nu ligger de i krukken

Lis Bruun-Rasmussen

Elefanter
Olie på papir 15 X 21 cm. 2016

Charlotte Bøgh

Charlotte Bøgh
Klintebakken 1
Veddinge Bakker
4550 Asnæs
T: 25 17 62 63 / 32 17 65 96
charlottepaintings@gmail.com

Mødet med dyret

Dyret som motiv har fulgt mig I mange år. Det giver mig en følelse af samhørighed med naturen, som jeg værdsætter højt.

Ved at sidde foran dyrene i timer og dage bevæger jeg mig langsomt væk fra, hvad jeg tror de er, og hen imod som jeg oplever dem, her og nu. Det er dét, der er min egentlige ambition, at kunne være til stede og at kunne se...

Starter konkret med at finde mig tilrette foran dyret. Klargører papir og redskaber. Registrerer og blander farver på paletten – som lært dels gennem skole og dels gennem erfaring. Skaber en orden indenfor de givne rammer. Må have en retning og en vilje – en form for styring. Men samtidig føler jeg det altafgørende for det færdige billedarbejde, at jeg kan åbne op overfor "noget andet", som jeg ikke styrer. At jeg ikke på forhånd har bestemt indholdet. Tror på at livet vil sig selv og viser sig på uventede og overraskende måder. Derfor lader jeg det ordnede være underordnet og balancerer mellem orden og kaos.

Ofte ved jeg ikke hvordan det færdige billede er opstået. Det hele har arbejdet sig ind i hinanden – og væk fra hinanden. Farver har blandet sig selv og lever i samklang med motivet – og løsrevet fra motivet. Streg og flade har dannet deres egen sammenhæng. Figuration og abstraktion vævet sammen. Det hele i en følelse af tilstedeværelse og opslugthed. Billedet er blevet til et selvstændigt udtryk. En fortælling der rækker udover både mig og dyret.

Charlotte Bøgh,
billedkunstner

Charlotte maler overvejende dyr og mennesker på papir i et grafisk præget udtryk, hvor farvelægningen spiller med og ud over motivets afgrænsede gengivelse. Motiverne er figurativt genkendelige, men repræsenterer mere end det. Malerierne går i lige så høj grad ind i motivet og søger ind bag hud og hår og pels og fjer. Billedet åbner op for dyrs eller menneskers indre oplevelse af tilstedeværelse i denne verden – og karakteristisk nok altid med et indtryk af at føle sig godt tilpas der.

Niels Henrik Nielsen,
Galleri Bykilde Kælder

Eva Carstensen

Eva Carstensen
Lammegade 32
4000 Roskilde
T: 46 35 03 43
evacarstensen@youmail.dk

Som et industrielt produkt, der varierer i forhold til størrelse: mere er bedre, og begær: jeg er centrum. Linjer og former brydes. Forestillinger smuldrer. Eller knyttes sammen og danner nye sammenhænge

Som erindringer der pludselig huskes i glimt. Eller oplevelsen af et feriefoto, der ihærdigt forsøger at fastholde et særligt øjeblik… ofte med smil. Gamle fotos og glimt af erindring der vækker minder og en længsel efter at komme tættere på

Eller længsel efter at transportere sig væk eller konstant at være i bevægelse

Uden at vide hvorhen eller hvorfor

Hvilket er det væsentligste

Afstand, modul 1,2,3,4
Træsnit, 80 x 100 cm, 2016

Jan Christensen

Jan Christensen
Nordstrandsvej 6
4500 Nykøbing Sjælland
T: 23 32 12 37

Jeg ser på naturen - på mennesker, dyr, planter, sten.
Så laver jeg skulpturer på erindringen om det, jeg har set.
På den måde fortæller jeg historier om skabelse - om liv, vækst og stræben mod lyset.

Jan Christensen

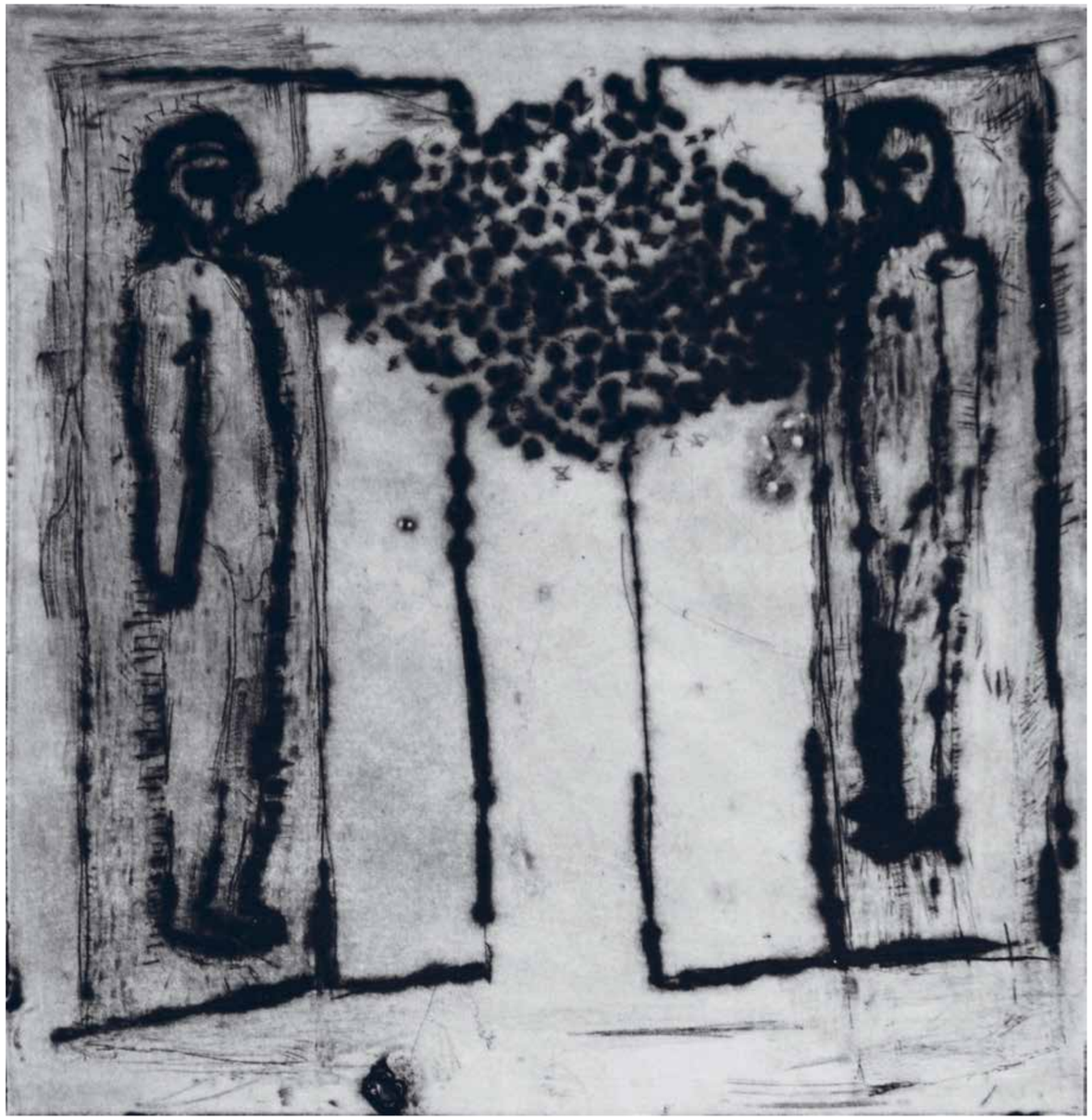

Leif Hallström

Leif Hallström
Skovbakken 28
4500 Nykøbing Sjælland
T: 40 16 48 31

Maleren Anders Kirkegaard sagde:

I perioden 1990 - 1993 havde jeg fornøjelsen af at undervise LH på Det Jydske Kunstakademi (Århus); ja han var simpelthen een af årsagerne til at jeg søgte stillingen som afdelingsleder, idet jeg såvel ved et forudgående gæstelærer-besøg, som ved diverse censurerede udstillinger, havde fæstnet stor interesse for hans arbejde. Specielt eet maleri "forestillende" den opbragte sovjetiske U-båd i Karlskrona havn – gjorde et uudslletteligt indtryk på mig. Styrken i dette billede – som i så mange andre af hans malerier – består tildels af det fuldstændig selvstændigt sansede motiv, men sandelig også af den ligeså selvstændige, og uortodokse, kompositoriske og koloristiske behandling og udførelse.

Hallstrøm magter fortærskede motiver – som seet for første gang; men han magter også at finde motiver hvor man ville forsværge at de fandtes. Jeg har seet "marker med græssende Køer", der kunne være lavet af en nyfødt som så Verdens skabelse, og jeg har seet en parafrase over en is-vaffel reklame der udstrålede samme alvor som et Pietábillede.

Hallstrøm falder udenfor tidens hovedstrømninger og han er derfor i høj grad overladt til at bane sin egen vej. Uddannelsen i Danmark har sat sine spor hos Hallstrøm, men han har forstået at vedligeholde sin viden om, og tilknytning til, svensk kunst, og for mig at se har han formået at uddrage det bedste fra de to vidt forskellige traditioner – uden at blive rådvild.

Anders Kirkegaard, maler

Anne Skamstrup Heiberg

Anne Skamstrup Heiberg
Svallerup Strandvej 9
4400 Kalundborg
T: 27 99 96 18

Synchronized for love

Vi er ude at køre i vores nye bil.
Der er vindue i taget så man kan se ud i verdensrummet, og i skumringsmørket lyser mange små symboler orange på instrumentbrættet. Hvis man trykker på rattet på en særlig måde, spørger en striks kvindestemme om man har brug for hjælp.

Vi sidder her i vores lille rumskib, vi kører på motorvejen, og kraftværket i Roskilde er nået til sin rødviolette fase. "We are in the future now", siger min kæreste og den musik vi hører mest er Sef, Industriel og electronica.

Jeg tænker på det science fiction træsnit jeg vil skære, måske er det ikke fiktion måske er det virkelighed. Jeg har set foto og læst spændende historier om forsøg, forskere udsætter sig selv og hinanden for, i forsøg på at forbedre eller tilføre nye vilde fysiske evner.

Jeg forestiller mig, og ønsker, at elskende kan synkronisere og kalibrere sig elektronisk til større sammenhørighed. Det er et romantisk træsnit jeg vil skære. Det skal bestå af flere dele bygget sammen på den grafiske trykpresse. En enkelt del af det per gang, det vil betyde 8 gange igennem pressen for hvert billede. Først forestiller jeg mig et billede i neon farver, men ombestemmer mig til fordel for en koloristisk ide baseret på professor Axel Jørgensens teori, som professor Ricard Winther citerer i bogen: "Kunstteori i praksis". Axel Jørgensen sagde ved en forelæsning i ca. 1950:
"I al virkelig kolorit er meget af en farve, kun lidt af en anden, og ganske lidt af den tredje. Den første er massen der bærer billedet. Den anden er klangen. Den tredje er accenten der sætter liv i det hele".

De to malermænd taler om maleri. Så da jeg skal i gang med et træsnit må jeg oversætte teorien til det medie jeg arbejder med. Her er farver, der er tonet individuelt, og farver der opstår ved trefarvetryk, som i det midterste felt. Det bliver på denne måde til et semi-unika tryk, for hver gang billedet bliver trykt, er farverne blandet på nye måder.
Min kæreste drejer hjulet på Bertha, den store grafiske trykpresses valse, der ruller hen over papiret, jeg skruer op for musikken og øver mig på at danse Shuffle til lyden af "Skinny puppy" som synger "I am".

Anne Skamstrup Heiberg 2016

Psykedelisk Golfbold

Lars Holbroe

Lars Holbroe
Sneglehøj 16
4000 Roskilde
T: 22 64 27 37
larsholbroe@gmail.com

Kunst – Hvad skal jeg bruge det til?

Når jeg står over for kunst, kan det godt være lidt svært. "hvad skal jeg egentligt med det her?" tænker jeg. Kunsten er mangeartet, og den tager et utal af forunderlige former. Og det kan være svært at se hvad *formålet* er.
Kunst kan virke helt tilfældigt. Mærkeligt.
Hvorfor så kigge på kunst? Og hvordan? Jeg tager en dyb indånding, og kigger mig omkring. For det er altså ikke sværere end dét. At se på kunst altså.
Når man giver sig tid til at kigge på kunst, og giver sig til til at undres, så fanges opmærksomheden måske. Eller måske ikke.

Men når den gør, så begynder man at undre sig.
Og dét, det er hele pointen.

Den visuelle kunst er et kuriøst objekt. Det er noget man kan undre sig over. Og det er derfor den kan virke mærkelig. Kunsten skaber en række spørgsmål. Kunsten forundrer. Hvorfor ser den sådan ud? Hvad er det der fanger min opmærksomhed? Hvad er det der *ikke* fanger min opmærksomhed.

Og så er man allerede i gang.

Tekst: Cand. Mag. Rasmus Mark Holbroe.

Tove Hummel

Tove Hummel
Ved Volden 13, 5. TV
1425 København K
T: 23 47 67 78

I det meste af mit liv har jeg været så heldig at leve i Danmark, hvor mine børn er født og vokset op til kloge, frit talende og tænkende verdensborgere, som i hverdagen arbejder for deres eksistens og har respekt for andres liv. I den intense verden som vi lever i, har jeg været så privilegeret at få mulighed for at skildre og frit udtrykke de oplevelser og følelser, der gennemstrømmer mig og videregive det igennem mine malerier, akvareller, tegninger og skulpturer. Det i stor respekt til menneskene og den jord jeg lever på.

Jeg er født i 1939 i Dresden. Kom til Danmark i august 1944. Født tysk, senere statsløs og til sidst som 20-årig blev jeg dansk statsborger. Mit skoleliv var et helvede, blev drillet uafbrudt. Det medførte en skam og smerte fra det jeg var født i, og formede alt hvad jeg står for socialt og arbejder med i mit voksne liv.

Hadet til krig og vold, som oftest skyldes magtelitens grådighed. Et inferno af lidelser for uskyldige mennesker, der medfører død, smerte, flygtningestrømme med hjælpeløse overlevende børn, som ofte bliver sårbare voksne.

Med stor bekymring oplever jeg for tiden en voldsom højredrejning i verden. Vi har set det før i krigshistorien og det må ikke gentage sig. Derfor må vi alle arbejde for en fredelig verden, til overdragelse for de næste generationer, der får store udfordringer med klimaforandringer på jorden.

Tove Hummel

Fox Amphoux's smukke hus med sin familie. Provence, 56 x 68 cm

Johanne Helga Heiberg Johansen

Johanne Helga Heiberg Johansen
Vestkærs Allé 56
2650 Hvidovre
T: 28 65 01 27
johannehelga@gmail.com

Jeg kan ikke lave noget i god tid.

Jeg kan ikke lave noget i god tid. Det kan på en eller anden måde ikke lade sig gøre. Faktisk er der en drivkraft i at være presset, som er positiv for mig. Ofte bliver jeg lidt ekstra fokuseret, måske en anelse desperat, så må jeg rigtig gøre mig umage. Jeg har jo ikke tid til fejl og danderen længere, det bliver alvor.

Udfaldet er, hvis jeg er heldig, mere umiddelbart og levende. Desperationen kan være frugtbar og tilfører måske lidt nerve til mit arbejde.

Jo, jeg arbejder bedst med deadlines og mest med deadlines. Ja, vel nærmest kun, hvis jeg har en deadline.

På den måde arbejder jeg i intervaller. Jeg har en pause, jeg tænker på ting og undersøger noget. Så er der nok en pause igen, og så nærmer der sig en deadline, og jeg får travlt, og så går jeg igang med noget af det, jeg tænkte på.

Jeg arbejder også bedst med regler og rammer, jeg skal overholde, og som jeg kan navigere efter. De skal også holde mig i gang og tvinge mig til at tegne og dokumentere. Det er sådan jeg arbejder mest. Jeg tegner. Et forløb, en handling, en hverdag.

Så det bliver en fortælling andre kan se og måske genkende sig selv i.

Genkendelse og gentagelser er vigtige begreber i det, jeg laver. Vi har brug for at føle os set, og gen-tagelse er en stor del af at være til.

Tidligere var det meget rejser, jeg lavede projekter omkring, nu er hjemmet og hverdagen omdrejningspunkt, fordi det er der, jeg befinder mig mest i de her år. For nylig lavede jeg et projekt om vasketøj, men det blev ikke rigtig til noget. Men til tider lykkes det for mig at lave noget, der er vedkommende. Og det er det, jeg gerne vil.

Jeg kan nok godt lære at være i god tid, men ikke lige nu.

Johanne Helga Heiberg Johansen 2016

Finn Lerkenfeld

Finn Lerkenfeld
Søvang 30
Li. Fuglede
4490 Jerslev
T: 59 59 61 83
M: 31 62 38 53
finnlerkenfeld@c.dk
www.finnlerkenfeld.dk

Dekonstruktive skulpturobjekter

Jeg eksperimenterer med nærmest værdiløse småting som tandstikker, plastikbestik, aviser og affald fra byggemarkedet. Ved at samle tingene – ofte i ti- eller tusindvis – forsøger jeg at fremtrylle både det fysiske og poetiske potentiale i materialet og får det til at "gro" til organiske skulpturer, der virker stærkt sanselige og dragende.

Jeg begyndte at arbejde med billige hverdagsmaterialer som f.eks. kasserede termoruder, salt eller tape, fordi man som ung kunstner er fattig, så oprindelig var det vigtigt for mig at finde frem til materialer, der kunne købes billigt hos det lokale supermarked. Det handlede altså om at finde noget, jeg havde råd til at købe så meget af, at jeg frit og uforfærdet kunne tillade mig at eksperimentere med organiske skulpturer.

Siden da har jeg holdt fast i at arbejde med billige og masseproducerede ting, for i princippet er de kun et udgangspunkt. Det der tæller, er hvordan tingen opfører sig undervejs i den lange, intuitive og undersøgende fase, hvor jeg afprøver alle dens egenskaber som byggeklods, for at se, hvor jeg ender.

Ofte bruger jeg kun få eller slet ingen klæbemidler, så det er selve gentagelsen og måden jeg stabler, folder eller på anden vis sammensætter de hundreder, måske tusinder af identiske elementer på, der bliver afgørende for "resultatet."

Undervejs forvandler jeg det hverdagsagtige til skulpturer – de kan minde om skyer, koraller eller cellestrukturer – og udfordrer dermed vores vanetænkning og pirrer vores sanser. "Det drejer sig om at lokke materialets egne egenskaber frem, og så indse det skønne, mens værket opstår." Det var tilfældigvis bare mig, der opdagede det først.

Værkerne bliver bygget op på stedet eller nøje tilpasset og afstemt de rum, de befinder sig i. De bryder med vores vanlige opfattelse af størrelsesforhold og med vores oplevelse og fortolkning af det, vi sanser og navigerer i. "Jeg stiler efter at transcendere materialet."

Finn Lerkenfeld

Charlotte Nielsen

Charlotte Nielsen
Reerslevvej 20 A
Reerslev
4291 Ruds Vedby
M: 60 95 23 96
cn.keramik@gmail.com
www.cn-keramik.dk

Ler, som materiale, har altid fascineret mig. Jeg finder inspiration i både naturens og kulturens former som fx gamle rustne maskindele, fossiler og svampe.

Det er primært seriearbejder, som starter med variationer over samme grundform eller tematik.

Jeg søger det rå og rustikke udtryk, men også kontrasten mellem det rå og det fine. Det kan være i selve udtrykket eller mellem den indvendige og den udvendige form.

Brændingsformen er en form for raku. Igennem mange år har jeg udforsket de muligheder, der ligger i den primitive form for brænding.

Hver genstand brændes enkeltvis til den er rød- eller hvidglødende, hvorefter den lægges i et jordhul med brandbart materiale. Det brandbare materiale og jordens temperatur bidrager til, at genstanden bliver udsat for en stor variation af temperatur, reduktion og oxidation.

Jeg er optaget af materialets muligheder og eksperimenterer med, hvordan selv små ændringer i temperaturen, påvirker det færdige udtryk. De mørke ru overflader varierer derfor i et bredt spektrum af mørke farvetoner, fra en lang række brune, mørkegrønne og rustrøde nuancer til den dybeste sorte.

Charlotte Nielsen, keramiker

Morten Nyhus

Morten Nyhus
T: 60 95 23 96
mortenyh@online.no

HUSKELISTE

Husk: Her skal du gøre dig flid
kom ikke til os med din fremtid.
Gør ikke brug af vore systemer
snak ikke om dine problemer.

Husk: Du skal tåle tugt
dansk er den der aldrig har været på flugt.
Du skal ikke tro på bedre tider
livet har ikke andre sider.

Husk: Vi vil hjælpe dig derhjemme
så du må vende om når du er fremme.
Du skal ikke bede om støtte
vi må først hjælpe de danskfødte.

Husk: Drag ikke nytte af din fattigdom
ej heller af at din far og mor omkom.
Her er alle stramninger reelle
og alle håb er individuelle.

Husk: Vi ser dig falde
men ingen kan hjælpe alle.
Du siger at du er plaget
men det var i dit hjemland du skulle have klaget.

Husk: Danmark er ingen helle
der er dog rangsforskelle.
Du skal ikke sige du er på røven
før du har bestået indfødsretsprøven.

Husk: Du har ikke en chance
på trods af den lange distance.
Her kan du ikke få det du søger
men vi vil skrive pænt om dig i vores børnebøger.

Husk: Vi er ikke holdningsløse
vi vil bare ikke sløse.
Du skal ikke tro det hjælper med et tak
men fortæl os hvem det var du bestak.

Husk: Du prøver at blive som en af os
men det til trods:
Du kan intet forlange.
I forvejen hjælper vi alt for mange.

BUD TIL EN NYDANSK

Du skal skjule din gud.
Du skal kende vore hellige dage.
Du skal misbruge din guds navn.
Du skal trodse din mor og din far.
Du skal bedrive hor imod din mors og din fars vilje.
Du må ikke slå ihjel udenom et flertal i folketinget.
Du skal bryde dit tvangsægteskab.
Du må ikke stjæle det som vi har sat ud til vejen.
Du må ikke vidne falsk når vi vil vide hvem du og dine er.
Du må ikke begære en af vore kvinder, vores hus eller jord.

KÆRLIGHED ER
at sige ja til gensidig forsørgerpligt.
at vise beskedenhed.
at udvide lavtlønsområdet.
at sende blomster til en hjemløs.
at give en fattig et hjerte af guld.
at glemme klagemulighederne.
at spille efter reglerne.
at ikke modsætte sig anholdelse.
at kun ville bombe i nærområderne.
at bede for dem der vender om.
at udbrede den danske model.
at ikke sige nej.

Morten Nyhus

Birte Ohsten

Birte Ohsten
Gothersgade 143, 4.mf
1123 København K
T: 20 37 24 45
b-ohsten@gmail.com
www.birteohsten.dk

Jeg er uddannet på Kunstakademiets Malerskole 1958-1965, som elev af professor Søren Hjorth Nielsen. Har gennem årene udstillet adskillige steder i Danmark og enkelte steder i udlandet og har været medlem af Cromisterne siden 1980erne.

Jeg bor og arbejder en stor del af året i Stenbjerg, Nordjylland/Thy. Her har jeg den høje himmel, klitheden og havet. Forår og sommer står jeg meget ude i det fri og arbejder med mine oliemalerier og i perioder maler jeg akvarel. Holder desuden af at rejse i forbindelse med mit malerarbejde. F.eks. Fox-Amphoux i Provence. Hirsholmene og Skagen.
Lyset spiller en stor rolle for mig.

Birte Ohsten, billedkunstner

Birte Ohsten er beslægtet med franske kunstnere. De karakteristiske prikkede strøg og formopløsningen sammen med de stærke lys- og farvevirkninger leder tanken hen på Claude Monet. Da Birte Ohsten i 1965 færdiggjorde Kunstakademiet i Kbh., var hun egentlig mørkemaler, men da hun købte huset i Stenbjerg i 1983, ændrede hun med det stærke lysindfald, man finder i Thy, sin malemåde og farveholdning.

Pier Marie Andersen, Kunstavisen 2016

Jørgen S. Sørensen

Jørgen S. Sørensen
Brådevej 17, Bråde
4500 Nykøbing Sj.
T: 59 32 87 44
M: 29 11 29 40

Arbejder i en ekspressionistisk stil med forenklede former og fastholder det maleriske uden at fortolke. Motivindholdet kan være det figurative, også sårbare ansigter med et menneske bagved.

Jeg efterprøver det naturalistiske på den lille græske ø Symi med landsbyen Chorio, 500 trin oppe. Her er det lyset - duftene - farverne - det blå blå hav, men også livet sammen med den lokale befolkning, deres undren - deres gæstfrihed, der giver mig nye indblik i hvad livet også kan være.

Jørgen S. Sørensen

Kunstnersammenslutningerne – et unikt dansk fænomen

Kunstnersammenslutninger er et unikt dansk fænomen. Udenlandske kunstnere, der kommer til Danmark, undrer sig altid over, hvor fast forankrede sammenslutningerne er. Og de fleste indrømmer gerne, at de er ikke så lidt misundelige, for hvor finder man ellers udstillingsfællesskaber, der er fri for galleriinteresser, og hvor kunstnerne selv styrer det hele lige fra markedsføringen over ophængningen til de økonomiske aspekter? Jo, vi kan godt være stolte af de danske kunstnersammenslutninger, som er udsprunget af den samme kollektive praksis som andelsbevægelsen.

Modakademiet

Da Den Frie Udstilling blev stiftet i 1891 af kunstnere som J.F. Willumsen, Vilhelm Hammershøi og ægteparret Agnes og Harald Slott-Møller, var modstanderen det stokkonservative professorvælde på Charlottenborg, der den dag i dag huser Det Kongelige Danske Kunstakademi. Mange af professorerne her var de sidste overlevende fra Guldalderen, og de mente i bund og grund, at man stadig burde male som Johan Thomas Lundbye, P.C. Skovgaard og Wilhelm Marstrand, det vil sige helt fri fra påvirkning fra især de nye franske strømninger, som bl.a. inkluderede det friluftsmaleri, der siden blev udviklet af impressionisterne. Den Frie skulle være stedet for den frie og uafhængige ånd, en slags modakademi, et alternativ til det etablerede.

Grønningen

Som det ofte sker, blev Den Frie selv en institution, som kom til at stå for noget konservativt for en ny generation af kunstnere. I 1915 blev Grønningen derfor stiftet – med en masse ballade og medieopmærksomhed til følge, ikke mindst i 1919, da især Vilhelm Lundstrøm og Olaf Rude udstillede værker, der provokerede så meget, at Lundstrøm måtte hyre en bodyguard for ikke at blive slået ned. Årsagen: Hans papkassecollager med titlerne "Det første bud", "Det andet bud", osv. Værker, vi i dag næppe hæver et øjenbryn over, men som dengang fik professor i bakteriologi, Carl Julius Salomonsen, til at mene, at mennesker, der laver noget sådant, måtte lide af en smitsom form for hjernehindebetændelse!

Corner og Cromisterne

Efter 1. verdenskrig kom der flere og flere og flere sammenslutninger. Én af de mest kendte, og en, der lever i bedste velgående i dag, er Corner, der i 1932 blev dannet som en protest mod det, nogle kunstnere opfattede som tidens franske papegøjemaleri (her tænkte man især på Olaf Rude, Sigurd Swane og William Scharff). Bag oprettelsen af Corner stod kunstnere som Karl Bovin, Kaj Ejstrup, Victor Brockdorff og Lauritz Hartz. Corner havde rødder i Odsherred, og det er i præcis denne landsdel, at Cromisterne blev dannet 10 år senere, i 1942. Cromisterne, der også i dag rent kunstnerisk har en hel del til fælles med Corner: det solide håndværk, interessen for landskabet, de "ikke-prangende" farver og en bevidsthed om og forståelse for det sociale ansvar.

Kuratorens rolle

Var modstanderne i 1891 det konservative københavnske kunstakademi, er mange kunstnere i dag drevet af en uvilje mod den position, kuratorerne har tilkæmpet sig. Der har altid været udstillingsarrangører, men i dag er mange store museumsudstillinger, kunstbiennaler, kunsthalsudstillinger og endda galleriudstillinger kendetegnet ved fuldstændigt at være domineret af kuratorens ideer. Og det så meget, at kuratorens navn ofte står foran kunstnernes, når udstillingen præsenteres for offentligheden. I et amerikansk tidsskrift udtalte en kurator sig således om "My show". Konsekvensen er klar: kunstnerne kan komme til at føle, at de kun er en lille brik i kuratorens overordnede plan. Ja, at det i sidste ende er kuratoren, som er kunstneren, kuratoren, som er stjernen.

Det er bl.a. derfor, at kunstnersammenslutninger i dag stadig er relevante og vedkommende. Det er sammen med den økonomiske uafhængighed af galleriinteresser derfor, at også yngre kunstnere fra de anerkendte galleri er rundt omkring i verden finder sammen og skaber noget, DE kan stå inde for. Af sig selv og for sig selv.

Cromisterne er én del af dette fænomen. Et fænomen, de og vi kan være stolte over: de danske kunstnersammenslutninger.

Tom Jørgensen,
kunstanmelder ved Jyllands Posten,
redaktør af Kunstavisen